

ՅԱՇԽԻՉԱՄԻ ՄԱՍԻՆ

(Տքն. Ա. Նազգաշեան — Նիւեսը). — Սիրով կը

պատասխաններ ֆարիբական փորձերու մասին ծեր կարդ մը հարցումներուն, առանց կարևող հրատարակելու ծեր բաց նամակը, տեղի պատմեան պատմառա: 1.— Ֆարիբ Թահրա պէտք եւ անոր հետեւողներուն ըրած փորձերը նոյնառն անկ են, թամադրանիւնը (*mise en scène*) տարբեր է նիւեան: 2.— Թահրա պէտք ֆարիբի մէջ բազմամի: Ներկայացումներ տուա, որոնցը; առաջններու ծանօթ բժիշկներու եւ գիտուններու առջև, անոնց հակակշխախն ներքեւ: Բայց այդ հակակշխախը գործադրուեցաւ միշ բ և մ ի ն վ բ ա յ, հետեւարար բոլորովին անկառար ու ոչ գիտական պայմաններու մէջ: Թահրա պէտք, հակառակ բանի մը անգամ առնուած ժամադրանիւններուն, մասնաւորար Փրկի. Մարտէ Լապէտէ հետ, որ կ'ուզէր իր *mélabolisme basaltique* չափել եւ բնախոսական փորձերու իրականութիւնը ճշտել, երբեք չուզնց գիտական լորչ հակակշխախ կամ ուսումնասիրութեան նմանքութիւնը: 3.— Թահրա պէտք, հետեւարար իր հետեւողներունքը չեր չեն յաջողած ազգել կամքի, անկամ բնախոսական երևոյններու վրայ, այսմնին արագացնել կամ դանդաղեննել սրտի բարախումները, բայց կամ արին հօնել վերքերն կամ դադրեցնել արիւնահյուսութիւնը: Սրտի բարախումները միշտ արագ կ'ըլլացին բեմ մտած պահուն, բայց առոր համար մասնաւոր կարողութիւն մը անհրաժեշտ չէ. իսկ դեղով արագ զգանու սրտի մը բարախումները միշտ անկանոն եւ փոփոխական կ'ըլլան: Վերքերին արիւնահյուսութիւնը կամ արիւնահյուսութեան դառար յանախ հաստատած են, բայց գրեթէ միշտ եղած են պատահական և ֆարիբին կամքն անկախարար: Շատ թիւ անգամներ երեւագլւ ըստ կամ Առած են ըլլալ, բայց ոչ բաւականաչափ՝ հաստատելու համար մասնաւոր կարողութեան մը գոյսութիւնը: Այսուհանգերծ գիտականացնու չի մխանուի Ան, ուսանց համար և բացառիկ պարագաներու մէջ, կարելի է կամովի իրականցնել այդ երեսովը: 4.— Գալու կամք, կախում ունեցող փորձերուն (առել խոնկի, գալերու վրայ պատկեր, մարմինը կարծրացնել ու վրան բար կոտրել տալ և մանաւանդ գոյ դագաղի մը մէջ ժամանակ մ: պատկան Հնալ), Թահրա պէտք իրավու կատարած է զանոնք, առանց խարդախուան և առանց անպարարութեան: Բայց խոնդիր է Ան, պէտք է մասնաւոր կարողութիւն մը ունենալ այդ փորձերը իրականացնելու համար, իրօք մորթը գգայազի՞րկ է Ան ֆարիբը վարժուած է, առելի ջնշին ցանին տոկալու, մարմինը *catalepsie* մէջ է Ան միան կամովի պրկուած է, դագաղին մէջ կը ջնշէ՞ Ան, ոչ եւ Ան ջնշելով կարելի չէ՞ 15 — 24 վայրինան մնալ (Փարիզի փորձերուն մէջ, այդ էր միշտն տեսլողնթիւնը), այս բոլորը կարելի էր առուցել գիտական լորչ հակակշխով մը, որուն չննմարիւեցաւ, եւ կամ անձամբ փորձելով: Ըստ, առանեակի մը անձներ փորձեցնին եւ շատ շուտով «ֆարիբ» եղան: Միւս կողմէ ֆրանսացի գրող մը, Փոլ Տէօլէ, որ բանգործ ըրած է երեւան հանել ոգեհարցներու, անպարարներու, ֆարիբներու խարդախութիւնները կամ հնարքները, յաջողած է ֆարիբական բոլոր փորձերը ընկ: Սոլյորական տեղերը (բարդիներ, սրունքներ և շորթները) առել խոնած և գամերու վրայ պառկած է, շատ ջնշին ցան մը զգալով: Մարմինը լաւ մը պրիկելով բար կարելի տուած է փորին վրայ. և վերջապէս յաջողած է, ջնշելով և առանց նեղուելու, մէկ մամ մնալ մաս 400 լիոր ոդ պարունակող ֆարիբին դագաղին մեծութեամբ դագաղի մը մէջ (ան՛ս *Fakirs, Fumistes et Cie* և *L'Aventure* Անրի, թիւ 49, Մայիս 1928): Արդէն Թահրա պէտք ալ կ'ըսէր Ան, ամէն որ կրնայ իր փորձերը կատարել կամ փարմութեամբը: Բայց ոչ որ կը համարձակի փոնկ ու այդ պատճառով ալ ֆարիբական փորձերը անբական կամ հրաշչի երևոյններու տպաւորութիւնը կը նողուն:

ԱՆՌՈՌԸ ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

(Յ. Խ. Ի. — Զըլսի). — Կռնակի ցալը՝ բազմաթիւ պատճառներէ կրնայ առաջ գալ (օրի. մկաններու կամ յօդերու յօդացաւ, ոսկորներու և մասնաւորաբար ողնաշարի հիւանդութիւններ, Խորերու կամ զանոնք պատող մաշկի բորբոքում, պարզ պաղապութիւն, ևայլն): Կը ցաւինք որ չենք կը նար որոշ եւ գոհացոցիչ պատասխան մը տալ ծեր շատ անորոշ հարցումնն: Թանի որ չորս ամսիչ ի վեր կը տառապի հիւանդը, կը նշանակէ թէ լուրջ պատճառ մը կայ, զոր անկարեի է հեռուէն որոշչի ու դարման մը յանձնարարել: — Ուսքերու յանձնախակի ուռին ալ կրնայ առաջ գալ երիկամունքի հիւանդութենէն, վարի անդամներուն մէջ արիւնի գէշ շրջանառութենէն եւ ուրիշ այլազան պատճառներու, որոնց հւրաբանչւրը յատուկ եւ բորոյին տարբեր դարմանում մը կը պահանջէ: — Բնախօսական ո եւ է երեւյն կամ գործունկութիւն, երբ որոշ սահման մը անցնի, կը դադիրի օգտակար ըլլալէ եւ կը դառնայ վնասակար, այդպէս է պարագան ոտքի եւ գլուխի քրտնելուն: — Ուրիշ քրտնիքն եւ հոտին, գլուխի թեփին եւ մազ Թափիլուն, քթի ծակերու գոցուելուն եւ նուաղումի մասին կարդացէք «Բուժանք»ի նախորդ Թիւերը («Բուժանք», Բ. տարի, էջ 45, 143, 172, 173, 222):

Կ Ա Թ Ե Կ Տ Ր Ե Լ

(Յ. Մ. — Վալանս). — Մատաւորապէս մէկ տարեկանին, երախան պէտք է կամէ կտրէիք: Այս մասին կարդացէք «Կամէ կտրել» յօդուածը («Բուժանք» Բ. տարի, էջ 197): Միւս կողմէ երբ 15 ամսու երախայ մը տակաւին ակռայ չէ, հանած ու քալելու թժկամսնկութիւն ցոյց կուտայ, կը նշանակէ թէ ոսկորային դրութիւնը գէշ լինակի մէջ է: Թանի որ մօր կամով կանոնառ սննդառութեան մը հետեւած է ծեր երախան, ակրաներու չըուսնիլը եւ երախային չըլլալը պէտք է վերագրել մածունի երկարատեւ գործածութեան, որ ինքնին շատ օգտակար է, բայց իր պարունակած Թթուն արգելք կ'ըլլայ, երախաներու մօտ, ոսկորներու կարծրանալուն: Կը թելադրենք որ անմիջապէս թժիշկի մը ցոյց տաք եւ անդրմանիշակագոյն նառագայշներով (rayons սլլրա-niolets) դարմանումի մը ենթարկիք — Ընդիանուր եւ ուրքերու քրտնիքն ու հոտին մասին՝ կարդացէք նախորդ երկու թիւերը:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ ՇԱՐՔ ՄԸ

(Յ. Փ. — Անիլո). — Մալթուսականութիւնը, հետեւ ևլու անգլիացի տնտեսագէտ Մալթուսի (1766—1834) եւ իմիմուելով այն տուեալին վրայ որ մարդկութիւնը շատ աւելի արագ կ'անի, քան ապրուտի միջոցները, կը թելադրէ սահմանափակել զաւալներու ծնունդը, մասնաւորաբար անոնց որոնք հիւանդ են կամ պէտք եղած միջոցները չունին բարեկեցիկ կեանք մը ապահովելու համար իրենց զաւակներուն: 2.— Լաւագոյն է ընթրելք երեք ժամ յետոյ պարակի: 3.— Ուղեղը, միւր, թորը, լեարդը, ուրքը եւայլն մարդկային համապատասխան գործարաններու վրայ ուղղակի ազդեցութիւն չունին, իրեւ մնունդ, մասնաւանդ երբ եփուած են: 4.— Ուղղը դիւրամարս եւ շատ սննդաբար ուտելիք մընէ որ առատ ֆոսֆօր կը պարունակի, հետեւաբար օգտակար է մասնաւորաբար ապացինողներուն եւ շլասպառումի ենթակայ հիւանդներուն: 5.— Անուշադին ուտելը օգտակար է, մասնաւորաբար գործարուներուն, մկանային ծանր աշխատանք կատարողներուն, անշուշտ եթէ շաբարախու չունին:

Զ Ա Ն Ա Զ Ա Ն

(Յ. Չ. — Վալանս). — Լոգանթին վերջ ծեր անհանգստութիւններուն պատճառը պաղ ջուլին մէջ երկար մընալն է: Մէկ ժամ մնալու պէտք չունիք: 5—15 վայրկեան կը բաւէ:

(Յ. — Սարըկաշխս). — Ուրիշ հոտի մասին գրած ենք արդւն («Բուժանք» Թիւ 25): Դժուար արտաքսումի պահուն հոտող սունձագոյն հիդրուկը շագանակագեղմէն կուգոյ, մի մտահոգուիք: